

Võsu rahva meenutused Georg Otsast jäädvustati filmina

Pühapäeval esilinastus Võsu rannaklubis dokumentaalfilm "Georg Ots, hetked Võsul", milles kohalikud jagavad oma mälestusi, mis on seotud Georg Otsaga. Režissöör on Toomas Lepp ja Võsu inimestega vestleb filmis Hannula Lepp.

PIRET SAUL-GORODILOV

piret.saul-gorodilov@virumaateataja.ee

Georg Otsa seotus Võsuga tuleb endiselt paljudele üllatusena. Sellepärast on film kohalikele väga oluline. "See on meie kultuuriline rikkus," kommenteeriti saalist ning kerge kahin käis läbi iga kord, kui järgmine kogukonnas tuttav meenutaja kaadrisse ilmus. "Tegu on väikese etüüdiga Võsust, Georg Otsast ja inimestest, kes teda veel mäletavad," tutvustas Toomas Lepp lühidalt oma 45 minuti pikkust filmi.

Hannula Lepp, kes tegeles filmis intervjuerimisega, rääkis, et postitas Facebookis üleskutse jagada oma meenutusi Georg Otsast. Mõned inimesed võtsid ise kontakti, teiste eest helistasid lapsed ja andsid oma vanematest teada. "Sellel filmil ei ole küll narratiivi, aga usun, et Võsu inimestele läheb see korda," avaldas režissöör lootust ja leidis, et meenutajaid oleks võinud rohkemgi olla.

"Mõte tekkis sellest, et oleme seitse aastat korraldanud Georg Otsa mälestuskontserte, ja kuna sel aastal on Otsa 100. sünniaastapäev, oli vald huvitatud, mida veel võiks seoses sellega korraldada," kõneles Toomas Lepp.

Üllatusi tuli ette nii võtete eel kui ka filmimise käigus. Jäädvustati meenutused, kuidas Otsa suvilaehitus käis – selle su-

Georg Otsa juubeliaasta puhul valmis dokumentaalfilm, milles Võsu elanikud meenutavad kuulsat lauljat. Pildil filmi autorid Hannula ja Toomas Lepp.

Tegu on väikese etüüdiga Võsust, Georg Otsast ja inimestest, kes teda veel mäletavad.

TOOMAS LEPP
filmi režissöör

vila ehitusluba ja jooniseid säilitatakse arhiivis. "Igaveseks säilitamiseks" on nende peale kirjutatud. Georg Ots tuli Võsule puhkama, aga samal ajal andis ta siin kontserte ning teda mäletatakse hästi lihtsa inimesena. Kiideti väga laulja kordumatut tämbrit, isiksust ja vahetut suhtumist kõigisse võsukatesse.

Lisaks pakub film tagasivaadet Võsu olustikule vanade dokumentaalkaadrite kaudu. Meri ja männid on samad, aga teed ja tänavad mustvalgetes kaadrites mõjuvad nostalgiliselt. Mere taha loojuv päike, mida laulja sai otse aknast imetleda, on kordumatu.

Üllatav oli kuulata Georg Otsa tuntuks lauldud laulude sõnumit värskel linatase kontekstis. Umbmäärasele rannale

loksunud lained ja saareke mere keskel seostusid kohe tugevalt Võsu ja Kuradisaarega. Neile, kes Otsa eluga eriti kursis pole, pakuvad üllatust tema kalastamiskirg ja joonistamisoskus. Mitmes kaadris või fotol on Ots oma truu saksa lambakoera Poisiga, keda meenutustes samuti mainitakse.

Merike Lang rääkis, et tema poole pöördui filmis osalemise palvega otse, kuna filmitegijate kätte oli sattunud pilt, millel ta väikese lapsena Georg Otsale lilli ulatab. Hannula Lepp oskas osava intervjuuga Merike Langi mäluoppidest sündmuse päevalgele tuua. "Üht-teist tuli meelde, kui hakkasime lihtsalt meenutama," tunnistas Merike Lang, kelle neiupõlvenimi oli Rannik.

Tema isa Paul Rannik oli karismaatiline Võsu rahvamaja juhataja, kes koos Ülo Vaidaluga esitas kohalikel üritustel vahel paladena estraadinalju. Lilled ulatas väike Merike maestrole Võsu Vabatahtliku Tuletõrjeseltsi agitbrigaadi õhtul, mille lõpus Georg Ots paar laulu esitas. Juba see, et tol ajal üle Nõukogude Liidu kuulus ja nõutud laulja soostus väikeses kuurortasulas eeskava täiendama, vajab äramärkimist ja mälestus sellest talletamist.

Filmis jagavad oma mälestusi lisaks võsukatele Georg Otsa õde ja tütar, kes tunnistas, et paraku ei tajunud ta lapsena oma isa suurust. Film pannakse peagi üles ERR-i Jupiteri kanalile, kust seda saab hiljem igal ajal vaadata.